

נורית דוד – "בגדים לשום איש: מתווה לעסק"

גלריה גבעון בתל אביב, עד 18.3

האמנית נורית דוד מציגה בתערוכת היחיד פנטזיה על עסק משפחתי מצליח. בניגוד לסטודיו, שבו האמן עובד בבדידות מוחלטת, דוד מציגה את רעיון העסק כמוקד הומה של תן וקח בתוך העולם הממשי. בתערוכה היא מבקשת לדון הן במושג העסק והן במושג המשפחה, כייסודות מתנגדים לתפישה המקובלת של אמנות כתוצר של עבודה אישית במהותה. היא בנתה כנים מפוליגל שעליהם תלתה הדפסים דיגיטליים על בד שהיא מכנה "בגדים דו ממדיים". את הכנים בנתה דוד ב"נגרייה" שהציבה בתוך הסטודיו וכך הפכה את חלל העבודה למפגש על קטן של מדפסות הזרקת דיו ומחשבים עם תוכנות גרפיות. בכך היא מבקשת להביע אי נחת מהסתגרותו ובדידותו של הציוה. המעבר לתלת־ממד מתייחס להסתייגותה מתוצר אמנותי שהוא לא יותר מדימוי. באמצעות התלת ממד היא מבקשת להקנות ליצירתה קיום ממשי בעולם. לכבוד התערוכה, שבה היא ממשיכה לעסוק במזרח הרחוק, כתבה דוד את הסיפור "העסק המאושר" המבוסס על מחזה נו יפני שבו תוף שאינו מצליח להפיק קול. עוד מוצגים בתערוכה ציורי פסים המרמזים למסכי הזזה יפניים.

